

kisugárzását, s a napi kilehelés a 115 éves szálerdő tagjainál 50, illetőleg 75 kg-ra, az ötven évesnél 15-re s a 30—40 éves sarjerdőnél 1,4 kg-ra vehetjük, vagyis a legidősebb szálerdő hektáronként nyári napokon átlag 45 ezer kg. vizet lövel a légkörbe, az 50—60 éves már csak 20 ezeret s a még fiatalabb csupán 5600 kg-ot, miből kézzelfogható könnyűséggel kiderül tehát, mily jótevő szerepre vannak hivatva szálerdőállabaink már csak a légköri csapadékok, a légpára tartalmának szabályozása körül is, s mily oktanul megrabolja magát e hathatós regulatortól, a ki önző célokból erdőüzemét rövidebb fordákra szabja, vagy éppen az irtó fejsze pusztító képességéhez szabva, a pillanatnyi haszonért nemcsak utódait rövidíti meg, de környékének égalji egymásutánjában is lassanként szélsőséget s ezzel a talaj elkietlenedését idézi fel.

Téglás G.

A faczipőkészítés Franciaországban.

A Zeitschrift für Forst und Jagdwesen m. évi október füzetében Ebers E., a német Reichs-Anzeiger után a franciaországi faczipőkészítésről az alábbi közleményt hozza, melyet érdekességénél fogva mi is kívánatosnak tartunk közölni.

Franciaországban leginkább a lúczfenyő használtatik a czipőkészítésre és csak másodsorban vétének a nyír és bükk, tehát egészen ellenkezőleg mint Németországban, hol leginkább a bükk-, éger-, nyír- és nyárfák főhasábjai (Nutzholzscheit) vétének czipőkészítésre.

A francia czipőkészítés leginkább a Lozère Departementben, tehát a Sevennekben honos és Marvejols, Mende és Villefort helységek körül csoportosul. A faczipót eredetileg csak ezen a vidéken viselték, de mint gyakorlati és egészséges lábbeli csak hamar meghonosult minden francia vidéken.

A faczipőkészítéssel foglalkozó személyek számát 1.700-ra teszik, kik közül azonban 1.000 erdei és mezei munkás, kik

a cipőkészítést mellékfoglalkozásképen üzik; a többi 700-ból 500 évenként nem dolgozik 100 napnál többet, míg 200 átlag véve 200 napon át készít cipőt.

Az erdei és mezei munkások által főleg télen át közönségesebb faczipók készíttetnek, míg a jobban metszett drágább cipőket a leginkább kis városokban lakó hivatásszerű faiparosok készítik. Az évenként előállított faczipók számát 564.000 párra teszik, melyből 276.000 párt a Lozère Departement 138.319 lakója használ fel, míg 288.000 pár kivitetik.

Az 1877-ben kivitt faczipók értéke, ha a közönségesebb választék vétetik a számítás alapjául 263.000 frankot tett.

Eladatott:

Faczipő:	Pár:	Átlagos ára:	Összes ára:
Lúczfenyőből	188.400	0.75 frank	141.300 frank,
Nyirfából	48.000	1.00 „	48.000 „
Diófából	48.000	1.5 „	72.000 „
Bükkfából	3.600	0.66 ($\frac{2}{3}$) „	2.400 „
Összesen 288.000		0.91 frank	263.700 frank.

Miután a kivitt készítmények közt számos finomabb és részben gyapjuszövettel diszitett faczipő is van, minőket a városokban viselnek: a kivitt árúk értéke még többre tehető mint a mennyire előbb számított és pedig mintegy fél-millió frankra, míg az évenként készített faczipók összes értéke közel egy millióra becsülhető.

Az évenként készített 564.000 pár faczipóhoz szükséges

92.200	szál lúczfenyő-,
2.700	„ nyir-,
600	„ éger-,
500	„ bükk- és
250	„ diófa.

Összesen 96.250 szál.

Ezen 96.250 szál köbtartalmáról hiányoznak az adatok, miután azonban valamennyi törzs a vághatókorbán lesz leejtve, ha a törzsenkénti és átlagos köbtartalmat 0.7 köbméterrel vesszük, a faczipőkészítésre Franciaországban évenként felhasznált faösszeg 67.375 köbméter szerszámfára számítható.

Bedő Albert.